

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Város közlévtár (városház,
földszint 7. sz. ide küldendő)
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája, ide küldendő
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Színházunk.

(K.) A napokban falragaszokban hirdette a debreczeni színház művészeti szemlélyete, hogy tiltakozik egyik helyi lap kritikája ellen, mely szerintük igazságtalanul bírálja nemcsak a színház vezetését, de a művészeti szemlélyzet működését is.

Megvallom az igazat, hogy én csodálkoztam ezen a szokatlan védekezési módon, de másrészt Zilahy Gyulának és társulata szemlélyetének annyi keserűség gyümölyemlett szívébe, hogy más módját nem találták a védelemnek. Ebből természetesen azt kell következtetnem, hogy az illető lap bírálata tullepte az elfogulatlan bírálat határait és miért miért nem? azt most ne keressük, napi programjába vette a társulat szigorú és bizony nem egyszer tulszigorú, sőt felületes bírálatát.

A lapoknak nemcsak szabadságukban áll, de kötelességük is ellenőrizni a színházak repertoárját, előadási nivóját, a színházigazgató igazgatási képességét, egyzóval a színház szellemi és anyagi ügyeit. Ezeknek elbírálásához azonban nemes igazságérzet, megfigyelő szem és jó toll kell. Nem szabad epessé tenni a bírálatot az önösség keserűségével és a magunk ügyes-bajos dolgait, az igazgatóval szemben felmerülő nézeteltéréseinket nem szabad a közönségre oktrojálni és a magunk esetleges sérelméhez társul erőszakolni a színházlátogató közönséget. És a kritikának magas szinten kell mozogni és nem aprólékos fogatkozásokat, kis hibákat unosuntalan emlegetni. E tekintetben tanulhatnánk a budapesti színházak kritikusaítól, akik tömör rövidséggel, éles megfigyeléssel és ami fő, tudással és művészi érzékkel pár sorban írnak a darabokról és szereplőkről, mellözve azokat a neveltséges sallangokat, melyektől a vidéki kritikák hemzsegnék és amelyek a lényeghez egyáltalában nem tartoznak.

Aki a művészetet bírálni akarja, annak nemcsak írónak és kritikusknak kell lenni, de esztétikusnak is. Ezek nélkül nem lehet sem jó, sem igazságos bírálat. Ha most már hozzátesszük azt, hogy ezek a vidéki kritikák — tisztelet a kivételeknek — ügy készűnek, vagy a kritikus vagy egyáltalában nem nézi végig a darabot és játéket, vagy csak egy kis ideig van a színházban és azután siet a szerkesztőségbe megírni látott vagy nem látott tapasztalatait, egy ööpöppet nem csodálkozom, ha a kritikák nagy része felületes, a lényegtet mellőzi, apró diszlethiányokon akad fenn és közhelyekkel mond véleményyt az előadásokról; cselekszik úgy, amint hangulata hozza magával.

A nagy közönség naponként olvasván ezeket a felületes kritikákat, lassan-lassan maga is elhiszi, hogy az ő színháza a mucaainál is alábbvaló és mivel ismét a nagy

közönség nagyrésze nem művelődni, nem boncolni, nem esztétikát tanulni, nem jellemeket tanulmányozni megy a színházba, hanem pusztán szórakozni és divatból, nagyon természetes, hogy itéletét nem ritkán azonosítja azon kritikusokéval, akik lehetnek nagyon jó, derék és kedves fiuk, de híjával vannak az erőnek, mely tolluk hegyére mélyen járó, igazságos, nem a számba sem vehető kicsinysegek felett való bírálatot helyezné. Az igazságos kritikához sok műveltség, még több tudás, fegyelmzett elme szükségesek, ezek nélkül a kritika nem lesz egyéb, mint jól-rosszul megírt, összerótt tudósítás, melynek éppen annyi köze van a magasabb kritikához, mint az ácsnak Arkimedeshez.

Majdnem két évtizede figyelem városunk színházi életét és bátran elmondhatom, hogy egyetlenegy város társulata sem állott ki annyi felületes kritikákt, mint a mi színházunk. Tüzvonabban állott Leszkay, Tiszai, Makó, Komjáthy és Zilahy egyaránt, pedig valamennyien diszei voltak a szini művészetnek és a szinigazgatóknak. Fel is fedztük valamennyiüket, míg más városok színházát igazgatták; szeretettel, lelkesedéssel hívtuk hozánk; mikor megérkeztek, már jó előre virágokat hintettünk utjukra, működésüktől a debreczeni színház egy sebb jövőjét reméltük és alig voltak nálunk egy-két évig, magunk készítettük el azt a bizonyos uti-laput, amelyen szerencsés utat kívántunk nekik. Ezt eltagadni nem lehet és ebből kifolyólag nem csodáljuk, ha a debreczeni színházigazgatók egy-egy ciklus letelte után — látva a hamar változó hangulatot — sietnek egy más várost keresni. A helyi lapok cicerós betűkkel jeleztek, hogy végre jön egy Makó, egy Komjáthy, egy Zilahy és mikor még meg sem melededtek, akkor már megkezdődött az elégedetlenség és lassankint népszerűtlenné váltak a nem régen agyondicsért jeles szinigazgatók. Ez a sors még Makó Lajost is elérte, aki igazán ideális színházigazgató volt, aki nemes ambicióval élt hívatásának és mindvégig magas szinten tartotta a színházat. Rajta is teljesedett az az igazság, hogy városunkban három évnél tovább ne maradjon igazgató, vagy ha marad, akkor ugyancsak vigyázzon magára, nehogy vesztőhelyre vigye a kritika és a folytonos harcias szemlemben leledző szinügyi bizottság.

Apropos! Szinügyi bizottság. A bizottság tagjai felette nehéz feladatnak mondják a szinügyi bizottsági tagságot. De ha olyan nehéz, mért nem adják át azt olyanoknak, akiknek ez könnyű dolog volna és maga a művészet ügye is nyerne ezen változással. Más városok eltörölték már a szinügyi bizottságot és rábírták a színház ellenőrzését a városi Tanácsra, mely erre igenis illetékes. Nagy baj azonban, hogy a színházi bizottsági tagságra valóságos versengés van, míg a többi bizott-

sági tagsági helyek nem ilyen kaposak. Sajnálom, hogy nem látom a színiügyi bizottság tagjai közt nagyobb számmal az irodalmi férfiakat, iskoláink tudós tanárait, esztétikusait. És hogy milyen kicsinységekre merül ki a színiügyi bizottság intézkedési ereje, csak egy példát hozok fel a közelmúltban tartott színiügyi bizoságit ülésből. Szóba jött a Blaha Lujza és Ujházi Ede vendég szereplése, melynek napját *Zilahy Gyula* a művészével megállapította már eleve. Ezen pontnál egy bizottsági tag azt kívánta, hogy mivel a debreceni jótékony négyvetel báija január 28-ikára esik, legyen rajta a színiigazgató, hogy ezen a napon ne játszanak a vendégek. Ehhez nem kell kommentár. Blaha és Ujházi alkalmazkodjanak egy bál terminusához! De legyen elég ennyi annak illusztrálására, hogy hová kalandozik el a színiügyi bizottság hatásköre.

Rátérek most már *Zilahy Gyulára* és őszintén mondván sajnálom, hogy ő vagy személyzete megszerkesztették azt a bizonyos falragaszt. Erre nem volt szükség, mert hiszen *Zilahy* és társulata nem követtek el olyan igazgatási és játékszini botlásokat, melyekért utcasarkokon kelljen védekezni. A színházba járó nagy közönség azon része, mely meg van elégedve a színház vezetésével és a társulat működésével, úgy sem osztozik a szakadatlanul ócsároló kritikák hangjával, akik pedig pereat-ot kiáltanak, azokat a falragaszok nem indítják más véleményre. Nézetem szerint helyesebben tette volna *Zilahy* és művészcsoportja, ha nemes egykedvűséggel hallgatnak és sérelmeikkel nem mennek a nyilvánosság elé. Nem azért mondom ezt, mintha a plakát hangja ellen volna kifogásom. Nem! A hang a sértett önzert hangja, melyhez joga van mindenkinek, akinek a túszerzők is van érzelme, nemcsak a tördőfésekre. Nincs abban a szövegben semmi sértés és az nem is az igazságot kritikát akarja bilincsekbe verni, hanem önzertes hangon igazságot kér és követel. Az erős „hazug“ szót azonban törölnöm volna. És ennek dacára itt nem részletelőző okok miatt jobban tette volna *Zilahy Gyula*, ha iróasztalában tartja a plakát szövegét. Mert egy színház művészeti színvonalának megvédése nem a falragaszokra való, azt nem ott kell emelni, vagy megvédeni, hanem emberfeletti áldozatok árán és tettekkkel, még nemesebb, még fokozottabb ambícióval azon dolgozni, hogy beigazolódjék az igazság, hogy a tulajdosa hajtott kritikának *nincs igazsága*.

Elismerjük mi azt, sőt amennyire ismerjük a *Zilahy Gyula* igazalmosságát, ő is bizonyára beismeri, hogy társulatának vannak fogyatkozásai, a vezetésben is becsuszik itt-ott egy kis hiba, vagy mulasztás, de viszont ki merjük mondani, hogy a mostani igazgatás és a darabok előadási szintje nem rosszabbak az elmúltaknál. Ezt igazolják azok az idegenek, akik Debreczenbe létük alkalmából összehasonlítást tesznek a mi és más városok színháza közt. Elismeréssel szólnak az itt működő művészi erőkről, ami nem pusztá udvariasság, mert elégre is miért használnának udvariasság szavakat, mikor a nyers szókimondás is előttük van.

Nem tudom mit ígért *Zilahy* a színiügyi bizottságnak, de ha ígért talán új diszleteket, diszes ruhákat az avultak helyett, ez esetben nescsak lanyha szóval, hanem erélyesen vigye ki a bizottság, hogy a hiányok pótolhatassanak. Mert ismét csak azt kérdezem, minek ez a bizottság, ha szavának nem tud érvényt szerezni? *Zilahy Gyula* pedig szintén tegyen eleget kötelezettsé-

gének, ígéreteit váltsa be és legyen rajta, hogy a színpadon játszó szereplők korhű és ha nem diszes, de legalább is tisztá kosztümökben jelenjenek meg a színpadon és a színészek ne kockáskodjanak suttyogják el az állami titkokat.

Ezek azonban oly csekélységek, melyeket a színházi bizottság areopágja nélkül is el lehet intézni. Ott van a színházfelügyelő tanácsnok és tüntesse el ezeket az apróbb bajokat. Ne az ilyenekkel foglalkozzék a színházi bizottság, hanem adjon irányt művészi kérdésekben az igazgatónak, öntsön új vért a színház szervezetébe és ha ezeket megadta és megtette és azt tapasztalja, hogy tanácsait nem veszi be az igazgató, akkor lépjen fel erősen vele szemben, de ne küldjön ki bizottságot annak eldöntésére, hogy egyik-másik bál kétes sikere miatt egy már megállapított vendégjelölést elhalasztassék. Mert erre már igazán semmi joga nincs a színiügyi bizottságnak.

Ami most már a *Zilahy Gyula* kötelezettségét illeti, első sorban nézzük meg, hogy a szerződés milyen szerepkörök betöltésére kötelezi őt. A szerződés idevonatkozó pontja a következőket mondja:

„14. Vállalkozó színiigazgató köteles oly dráma, vígjáték, népszínmű és operette társulatot szervezni, mely Debreczen város színházlátogató közönsége műtényeinek kielégítésére, esetleg operai előadások tartására is képesített legyen. Társulatának énekes és szavaló személyzete úgy állítandó egybe, hogy a társulatban legalább is 12 nő és 12 férfi elsőrendű művész állandóan működjék. Ezeken kívül legalább 16 tagból álló férfi és 16 tagból álló női karszemélyzetet s egy karnantit, két táncosnőt, egy karmestert, legalább 24 tagból álló zenekart (mely katonai zenekar is lehet) és megfelelő műszaki és színpadi segédszemélyzetet, valamint jegyzedőket is alkalmazzon.“

Amennyiben a színiigazgató ezen pont követelésének nem felel meg, gondoskodjék a színiügyi bizottság annak betartásáról, vagyis nescsak panaszodjék, nescsak észrevegye az esetleges hiányokat, hanem legyen ereje a szerződés betartására is kötelezni az igazgatót. Itt megjegyezzük, hogy *Zilahy* a szerződés ezen pontjának igyekszik eleget tenni és ha mégis megtörténik, hogy olykor-olykor nincs betöltve minden szerepkör, én ezt nem az ő nembánomosságának tulajdonítom, hanem annak, hogy vannak idők, midőn a színiigazgatók a legnagyobb áldozatok árán sem tudnak megfelelő szerződtetésekkhez jutni. Meg vagyunk azonban győződve, hogy az okos és művész *Zilahy* mindent el fog követni, hogy a még hátra levő, de különösen az ősszel megkezdendő új szezonban a legmagasabb művészi igényeket is kielégítő társulatot szervez és meghallgatván a nagy közönség és a színiügyi bizottság, valamint a városi Tanács és az ő jó emberének jogos kívánságait és tanácsait, nem ad panaszra okot és művészi ambícióval fogja vezetni azt a színházat, mely a mi közönségünknek úgy szólván egyetlen művelődési és nemesen szórakoztató helye, neki pedig a megélhetés biztos alapja, valamint nemes törekvésének szép mezejé.

Az igazságos kritikával javíthatunk a helyzeten és én ismerem *Zilahy Gyulát*, ezt az áldott természetű hölém embert, tudom, hogy ő sohasem neheztel az igazságos bírálatért, ellenben bántja és joggal bántthatják azok a kisebb-nagyobb túszerzők, melyek napról-napra megsebzik. De tanuljon tőrészt a boldogult Makó Lajos

peldájából, aki édes-keveset adott a felületes kritikákra, ellenben kileste szakítségos talentumával a nagy közönség öhajátait és azokat a lehetőség korlátain belül teljesítette. Tegyen ugy Zilahy Gyula is. Tudjon megbocsátani, feledni és okulni.

Záradékol megjegyezzük, aminek már fentebb is kifejezést adtunk, hogy Zilahy Gyula társulata igazán nem szolgált rá a lekicsinylésre. Az idegenek, akik más színházat is látogatnak, elismeréssel szólnak a debreceni színtársulatról. De hát közös emberi gyarlóságunk soha sincs megelégedve a létezővel, mindig valami jobb kellene és mikor változtatunk a helyzeten és legjobb szinzigazgatóinkat egymásután küldjük más városba, csakhamar azon meggyőződésre jutunk, hogy ítélkezésünk külső okok által befolyásolt és elhamarkodott volt.

A sajtó pedig álljon a művészet szolgálatába. Bírálatai legyenek komolyak, alaposak és igazságosak. A kritikákban a lényegyet domborítsa ki és ne azt lássa meg, hogy egyik-másik szereplőnek gombos vagy fűzős cipője van-e. Ne nézze a személyeket, hanem cselekedeteiket a színpadon. Irjon egy-egy előadásról hat soros kritikát, de annak legyen magva, tartalma, amely lehet oktató, dicsérő, felemelő, de sohasem bírálat.

J debreczeni ref. felső leányiskola.

A héten közgyűlést tartott a debreczeni református egyházközség Kovács József főgondnok és Dicsőfi József egyházkerületi főjegyző elnökléte alatt. A gyűlés egyetlen tárgya a presbyterium által már elfogadott ama tervnek tárgyalása volt, mely szerint a *debreczeni leányiskolát 200 ezer korona költséggel kibővítik és renoválják.*

A presbyterium ezen határozatát az egyházi törvény 22. szakasza értelmében a közgyűlés elé kell terjeszteni, amely véglegesen dönt e kérdésben.

Somogyi Pál főjegyző ismertette a javaslatot, melynek megokolása az, hogy a leányiskola mai állapotában nagyon kevés növendéket képes befogadni, de egyébként is renoválásra szorul. A tervet szerint a tantermeket kibővítik, a mostani internátust is átalakítják tantermekké s e helyett egészen új internátust építenek.

Ez által kétszer annyi bennlakót és bejáró növendéket képes befogadni az intézet, ami természetesen szükségessé teszi, hogy a tanári karj és az internátus személyzetét is szaporítsák. A tervbe vett munkálatok költsége előreláthatólag 200 ezer koronát tesz ki, amit kölcsön utján fognak megszerezni. A kölcsön megszerzése céljából a presbyterium bizottságot küldött ki, amely a vonatkozó szerződés-tervezetet a presbyteri gyűlés elé fogja terjeszteni.

A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel és közfelkeltással elfogadta a javaslatot s így a leányiskola kibővítési munkálatait rövidesen meg lehet kezdeni.

Hírek.

— J debreczen—nagyvárad vasút megnyitása.

A debreczen—nagyvárad vasút ünnepélyes megnyitása tegnap ment végbe. A megnyitási ünnepséget *Stettina József* államtitkár is városunkba érkezett. A pályaudvaron az államtitkárt *Kovács József* polgármester üdvözölte. Az államtitkár délután meglátogatta dr. Erőss Lajos püspököt, Gróh Ferenc prépostot, Domahidy Elemér főispánt, Kovács József

zsef polgármestert, Porubszky Jenő táblaelnököt és Szent-Királyi Tivadar kereskedelmi és iparkamarai elnököt. Az államtitkár a délután folyamán meglátogatta a Kereskedelmi intézményeket, este a színházat, majd résztvett a város által adott vacsorán, hol hatalmas kosztok hangzóttak el. Lapunk zártakor az államtitkár az új vonat megnyitására utazik.

— **Értesítés.** Tisztelettel értesitem, hogy törvényhatósági bizottságunk legközelebb tartandó rendes közgyűlésében a következő ingatlanokra vonatkozó névszerinti szavazások fognak megejtetni: 1. Halász Izidor és neje tulajdonát képező Kossuth-utca 43-ik sorszámu házastelek megvétele felett (harmadizben). 2. Papp Lajos és neje tulajdonában levő Burgundia-utca 11. sorszámu házastelek megvétele felett (harmadizben). 3. Tóth József és Társai tulajdonát tevő Szent-Anna-utca 32. sorszámu házastelek megvétele felett (harmadizben). 4. A helybeli m. kir. fémipari szakiskola céljaira átengedendő postakerti városi tulajdonát képező ingatlan felett (másodizben). 5. A Bethlen-utca 3-ik sorszámu városi tulajdonban levő házasteleknek a debreceni Haladás egylet részére átengedése felett (másodizben). 6. Forrai Ernő tulajdonát tevő Degenfeld-tér 2. sorszámu házastelek megvétele felett (első izben). Debreczen, 1911. évi január hó 20. napján. Tisztelettel: *Kovács József*, polgármester.

— **J csatornázási munkálatok bajai.** A most folyó csatornázási munkálatok körül többféle szabálytalanság fordult elő, melyek megszüntetésére Rostás rendőrfőkapitány a legmesszebbre intézkedéseket tette meg. A szabálytalanságok és mulasztások megelőzése céljából intézkedett, hogy ezentül egy mérnök s egy belvárosi kapitány naponta végigvizsgálja azon utcákat, melyeken a csatornázási munkálatok folynak s ezáltal elejét veszi mindazon panaszoknak és baleseteknek, amelyek a csatornázás körül előfordultak.

— **J Petőfi-dalkör közgyűlése.** A Petőfi-dalkör 1911. évi február hó 12-én délután 3 órakor tartja meg közgyűlését a keresk. és ipark. tanácskozási termében. Erre a dalkör elnöksége ezuton hívja meg a dalkör alapító rendes, működő és pártoló tagjait. Napirend: Jelentések a dalkör működéséről és pénztár állapotáról. Tisztújítás. Folyó ügyek. Indítványok. A közgyűlés kezdete pontban délután 3 órakor.

— **Felolvasás a felmérési munkálatokról.** Az alábbi meghívót vettük a f. évi február hó 2-án, esütörtökön délelőtt 10 órakor, a városháza közgyűlési termében tartandó közérdekű felolvasásra. Tárgy: Debreczen felmérése; műszaki- és közismertető előadás, egyes munkarészek bemutatásával. Előadók: *Szekély Ferenc*; A kataszteri felmérési munkálatok jelentősége és telekkönyvi betétek szerkesztésére való felhasználása. *Fleischer Kálmán*; A háromszögélés és sokszögélés ismertetése. *Kalapos Gyula*; Felvételi előrajzok és kataszteri birtokvázlatok szerkesztése. *Péchy Tibor*; A térképekről általában. A m. kir. 12. felmérési felügyelőség nevében *Szekély Ferenc* felmérési felügyelő, Debreczen sz. kir. város nevében *Kovács József* polgármester, A m. kir. háromszögölő osztály nevében *Fleischer Kálmán* m. kir. háromszögölő főmérnök.

— **A világ telefonforgalma.** Az 1910-ik esztendő első napján körülbelül tíz milliárd telefonállomás volt az egész világon s a telefonhuzalok hossza 36,640,000 kilométer volt. A telefon intézménybe befektetett tőke 6400 millió márkát tett ki s 1909-ben mintegy 9000 millió beszélgetést bonyolítottak le. Az egyes államok telefonstatistikája a következő:

	telefon Állomás száma	100 lakosra esik	huzalok hossza kilomé- terekben
Egyesült Államok	7.083.900	7.6	25,190.000
Németország	910,900	1.5	5,501.300
Angolország	615,900	1.2	2,971.000
Franciaország	211.600	0.5	1,227.000
Svédország	171.400	3.1	381.000
Oroszország és Finnország	155.715	0.1	451.000
Ausztria	99.500	0.3	481.000
Dánország	86.000	3.3	304.000
Svájc	73.300	2.0	330.000
Japán	71.400	0.1	292.000
Olaszország	56.400	0.2	163.000
Norvégia	54.500	2.3	193.000
Németalföld	52.600	0.9	178.000
Magyarország	50.000	0.2	282.000
Belgium	42.600	0.5	212.000
Spanyolország	22.000	0.1	71.000
Románia	10.700	0.1	55.000

Stokholm a telefonok városa, ahol minden 100 lakosra 17.2 telefonállomás esik, Berlinben 4.8, Hamburgban 4.7, Londonban pedig 2.5 és Párisban 2.3.

Közérdekű erdősítésekért. A földmivélségsügyi miniszter most osztotta ki az 1905. évben létesített kopár erdősítésekre kitűzött jutalmakat. A két 1000 koronás nagy jutalmat Tiliska (Szebenmegye) és Verespatak (Alsó-Fehérmegye) községek nyerték el, a két 800 koronás nagyjutalmat a „csikvármegyei magánjavak” igazgatóságára és Oláhtyukos község (Nagyküküllőmegye) a két 600 koronás nagyjutalmat (Apácza) (Brassómegye) és Guraró (Szeben-

megye községek, a két 1-ső 500 koronás elismerő jutalmat Abrudbánya r. t. város és Krupecz István alsófejeverneki evang. esperes kapta meg. Ezenkívül Eszterházy Miklós herceg és Eszterházy Miklós Móríc gróf nagybirtokoknak hazai festő- és szobrászművész által készített emléktárgyakat küldött elismerésül a miniszter. A pénzjutalmak egy részét birtokosoknak, kisebb részét pedig az erdősítést teljesítő erdőtisztizteknek adták. Toflán György, Oláhtyukos község jegyzőjének és id. Flock Gyula, Abrudbánya r. t. város gazdájához a miniszter elismerő levelet intézett. A beérő-sített kopár területek összkiterjedése 527.14 kataszteri hold magánosok részéről.

677.

VI—911.

Hirdetmény.

A cs. és kir. 39. hadkiegészítő parancsnokság átirata folytán közöltem, hogy azon tartalékos tisztek, hadapródok vagy legénység, kik a folyó évben teljesítendő fegyvergyakorlatukat, mint tisztí — vagy altisztí kioldó — szolgálati minőségben saját gépkocsijukon vagy motoros kerékpárjukon óhajlják leszolgálni, folyó évi február hó végéig a cs. és kir. 39. hadkiegészítő kerületi parancsnoksághoz Debreczebe akár írásban vagy személyesen bejelenthetik.

Ezen írásbeli vagy szóbeli jelentésben kiemelőndő, hogy a gépkocsi vagy motoros kerékpár milyen gyártmányú és ezeknek teljesítő képessége is kitüntetőndő és még az is megemlítenő, hogy a gépkocsi-kezelő a hadsergének vagy a honvédségnek a tartalékába tartozik-e?

A gépkocsi avagy motoroskerékpár és ezeknek felszerelésének, továbbá a gépkocsi-vezető szállítási és ennek elemzési költségeit a katonai kincstár viseli; a gépkocsi napi használatáért 30 és a motoroskerékpár napi használatáért 6 korona kárterítés adatik.

Alapítottatt 1861.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS » KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. (VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺☺☺☺☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl. ☺☺☺

Tartós betűrebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdákknak, könyvkötőknek jutányos ártért rövid idő alatt szolgálunk.